

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

2023

Hovar Anastasiya

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

UMĚNÍ V DESIGNU

Hovar Anastasiya

Plzeň 2023

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Design

Specializace Design nábytku a interiéru

Bakalářská práce

UMĚNÍ V DESIGNU

Hovar Anastasiya

Vedoucí práce: Mgr. art Jana Potiron ArtD.

Katedra designu

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2023

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Anastasiya HOVAR**
Osobní číslo: **D19B0185P**
Studijní program: **B8208 Design**
Studijní obor: **Design, specializace Design nábytku a interiéru**
Téma práce: **UMĚNÍ V DESIGNU**
Zadávací katedra: **Katedra designu**

Zásady pro vypracování

1. Záměrem je vytvoření originálního nábytku a interpretace určitým uměleckým směrem přes vlastní pohled .
2. Technika zpracování vyplyne z finálních návrhů. Postu: rešerše, brainstorming, metodologie designu, konzultace návrhů, skici, vizualizace a výroba modelu. Výsledek bude prezentován formou modelu nebo prototypu v měřítku, který vyplyne z finálního návrhu, 2D poster o rozměrech 100x70cm, doplněn odpovídající obrazovou a písemnou dokumentací.
3. Cíl : Vytvořit odpovídající zvolenému stylu interiérový prvek (kout) který bude odrážet směr umění a bude rozpoznatelný svým provedením; ve kterém budou charakteristické rysy snadno čitelné. Vytvořit atmosféru ponoření.
4. Charakter i počet kusů vyplyne v průběhu navrhování. Minimální rozměr výrobku je stanoven na 40x40x20cm. Dokumentace bude obsahovat produktové fotografie, popis, technické a výrobní výkresy.
5. Rozsah průvodní zprávy je stanoven vedoucím práce na minimálně 15 normostran textu. Maximální rozsah (včetně příloh a obrazové dokumentace) je stanoven na 60 stran.

Rozsah teoretické části: **min. 15 normostran textu**
Rozsah praktické části: **vyplýne ze zpracování BP**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

- Brooker, G., Stone, S. Co je interiérový design? Praha: Slovart, 2011. ISBN 9788073914356.
Fairs, M. Design 21. století – nové ikony designu, od masového trhu k avangardě. Praha: Slovart, 2007. ISBN 9788072099702.
Fairs, M. Green Design. Berkley: North Atlantic Books, 2009. ISBN 9781556438363.
Kolesár, Z. Kapitoly z dějin designu. Praha: Vysoká škola umělecko-průmyslová, 2009. ISBN 9788086863283.
Norman, Donald A. Design pro každý den. Praha: Dokořán, 2010. ISBN 9788073633141.
Petranský, L. Teória a metodológia designu. Technická univerzita ve Zvolenu, 1994. ISBN 8022803189 (brož.).
Weinschenk, Susan. 100 věcí, které by měl každý designér vědět o lidech. Brno: Computer Press, 2012. ISBN 9788025136492.
Yudina, A. Furniture. Londýn: Thames and Hudson Ltd, 2015. ISBN 9780500517765.

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. art. Jana Potiron, ArtD.**
Katedra designu a užitého umění
Konzultant bakalářské práce: **Ing. arch. Tomáš Blahovec, MBA**
Konzultant mimo univerzitu

Datum zadání bakalářské práce: **31. května 2021**
Termín odevzdání bakalářské práce: **29. dubna 2022**

Dle rozhodnutí č. j. ZCU 004168/2022 - PŘEDSEDA ST.
stanoven nový termín odevzdání BP/DP 28.4.2022

Jak

L.S.

Doc. akademický malíř Josef Mištera v.r.
děkan

Doc. akademický malíř František Steker v.r.
vedoucí katedry

V Plzni dne 9. září 2021

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2023

.....
podpis autora

Obsah

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	8
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	9
3	PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY.....	12
3.1	Proces přípravy. Designová řešení.....	12
3.2	Vývoj díla.....	15
3.3	Rešerše k materialu.....	16
3.4	Úvod.....	18
3.5	Skica.....	21
3.6	Proces tvorby. Zkouškové kusy, technické charakteristiky.....	24
3.7	Technologie výroby.....	24
3.7.1	Technologie přidávání střeptů.....	25
3.8	První zkouška barev a formy.....	26
3.9	Hledání správné palety barev.....	28
3.10	Technická část.....	29
4	POPIS VÝSLEDNÉHO DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	30
5	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	33
5.1	Internetové zdroje.....	33
6	RESUMÉ.....	34
7	SEZNAM PŘÍLOH.....	35

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Žánr pop-artu mě zaujal svou specifickou estetikou, která je výrazná, odvážná a atraktivní pro lidi hledající nové a originální nápady. Navíc pop-art je směrem orientovaným na masovou kulturu, nikoli na elitářské umění, což ho činí více dostupným a srozumitelným pro širší publikum.

Viděla jsem také potenciál pop-artu pro předávání sociálních a kulturních problémů pomocí jazyka masové kultury a reklamy. To se mi zdálo zajímavé, protože jsem chtěla vytvořit projekt, který přitahuje pozornost veřejnosti a provokuje k zamyšlení. Žánr pop-artu by se s touto misí dokonale vypořádal a dokázal by informace rozšířit ke každému člověku.

Mým úkolem bylo najít problem současného světa a zobrazit ho přes prizmu pop-artu.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Přitáhla mě také myšlenka používání běžných objektů z každodenního života jako základu pro umění, což je charakteristické pro pop-art. Tato technika se hodí k vyjádření kreativních myšlenek, výrazných obrazů a zkoumání nových forem a textur pomocí běžných objektů.

Pop-art se objevil jako samostatný umělecký směr v 50. letech nejprve v Británii a poté v Americe. Ačkoli se mohl začít v tomto desetiletí, stal se synonymem 60. let, kdy mnozí jeho zastánci a umělci vytvořili svá nejslavnější díla. Tento pohyb začal jako povstání proti omezení toho, co může a co nemůže být považováno za „umění“. Mnoho mladých umělců cítilo, že umělecký svět se stal omezujícím a uzavřeným, soustředil se na tradiční metody tvorby umění a neviděl souvislost mezi uměním a životem lidí v 50. letech. Místo toho se obrátili k populární kultuře pro inspiraci, ke komiksům, filmům, produktům, hudbě a reklamě. (PICTOCLUB, 2020)

Hlavními představiteli tohoto směru jsou Andy Warhol, Roy Lichtenstein, Richard Hamilton, Claes Oldenburg, David Hockney, Robert Rauschenberg, Keith Haring. Warhol se stal slavným svými portréty celebrit, jako byla například Marilyn Monroe, a svými sériemi obrazů, jako například Coca-Cola, Campbell Soup nebo Brillo Pads. Lichtenstein se specializoval na komiksové kresby a Oldenburg vytvářel sošky, které připomínaly obyčejné předměty jako například hamburgery nebo zápalky.

*„V roce 1957 umělec Richard Hamilton vyjmenoval „charakteristiky pop-artu“ v dopise svým přátelům, architektům Peterovi a Alison Smithsonovým: Pop-art je: Populární (navrženo pro masové publikum), Přejídné (krátkodobé řešení), Expendable (snadno zapomenutelné), Nízké náklady, Hromadná výroba, Mladý (zaměřený na mládež), Vtipný, Sexy, Vychytralý, Okouzlující, Glamurní, Velký byznys.“ (Tate. Pop Art); (překlad vlastní).**

Pop-art se vyznačoval tím, že neidealizoval kulturní objekty, ale zobrazoval je takové, jaké jsou. Hlavní myšlenkou tohoto směru bylo, že umění není něčím exkluzivním a luxusním, a může být spojeno s obyčejnými lidmi nebo každodenními věcmi. Mělo být srozumitelné pro každého a nemělo být privilegiem omezené skupiny lidí.

Klíčové myšlenky:

- Popírání rozdílu mezi "vyšším" a "nižším" uměním. Základem žánru byla myšlenka, že v kultuře neexistuje žádná hierarchie. Inspirace mohla být čerpána z jakéhokoli zdroje.
- Odtazitost v emocích. Serialita, velký počet kusů a objekty považované za umělecká díla neměly v sobě duši a zdávaly se „studené“. Přístup umělců k výrobě díla byl jako ke komerčnímu úspěchu. Business.
- Jednoduchost bez hlubšího významu. Pop-art má povrchní smysl.

(Rise Art, b.r.)

Mnoho umělců pop-artu bylo designéry nebo grafiky, kteří se zabývali tiskem, což jim umožnilo rychle a ve velkém množství vytvářet obrazy. Andy Warhol používal serigrafii - proces, při kterém se pomocí síťového rámu s předlohou přenáší barvy na papír nebo plátno. Roy Lichtenstein použil litografii, aby dosáhl svého charakteristického vizuálního stylu. Umělci kombinovali materiály a používali různé typy časopisů a novin. Stejně jako Robert Rauschenberg, jehož práce předznamenal vývoj tohoto žánru, Tom Wesselmann a Richard Hamilton spojili zdánlivě nesouvisející obrazy do jednoho plátna, aby vytvořili zcela moderní formu.

In 1957 pop artist Richard Hamilton listed the 'characteristics of pop art' in a letter to his friends the architects Peter and Alison Smithson: Pop Art is: Popular (designed for a mass audience), Transient (short-term solution), Expendable (easily forgotten), Low cost, Mass produced, Young (aimed at youth), Witty, Sexy, Gimmicky, Glamorous, Big business. *Tate. Pop Art.[b.r.]In: tate.org.uk [online].[17.4.2023] Dostupné z: <https://www.tate.org.uk/art/art-terms/p/pop-art.html>*

Nábytkoví designéři

Pop design byl napřímo spojen s americkým snem o absolutně konzumním světonázoru, který se na začátku 60. let zmocnil celého západního světa. Idea výroby trvanlivých, kvalitních výrobků byla nahrazena heslem „dnes použito - zítra vyhozeno“. To byl průlom ve filosofii průmyslové výroby a designu. Dětská židle z lepenky Petera Murdocka, barevné plynové křeslo z PVC Jonathana De Pase, Donata D'Urbina, Paola Lomazi se staly symbolem se šířící „kultury nedlouhověkosti“. Pop design s jeho jasnými barvami, odvážnými tvary a levnými výrobky se stal stylem pro mladé. Nejpopulárnějšími materiály pro pop designéry se staly různé druhy plastů, jejichž výrobní procesy v 60. letech už byly dobře ovládnuty. Plast lákal nízkou cenou a různorodostí barev. Enzo Mari byl jedním z prvních, kdo začal experimentovat s plastem. (soubor č.1)

Pop-art rozvíjel své principy tvorby, které byly opačné k funkcionalismu, ale zároveň s ním nebyly v rozporu. „Pop“ znamenalo odpovídat době a být moderní. Allen Jones vytvořil ženské postavy v životní velikosti, které byly zároveň nábytkovými předměty. Tím položil otázku o hranici mezi uměním a funkčním designem.

(Designstory, 2012)

3.1 Designové řešení

Mým úkolem bylo najít problém současného světa a zobrazit ho přes prizmu pop-artu.

Pop-art je tím stylem, který do sebe zahrnoval tvary každodenního použití, mass market, konzumaci věcí ve velkých objemech, jednoduché tvary, lacné věci, jednorázové věci, což dělá tento žánr bezchybně rozeznatelný mezi ostatními směry umění.

Pop-art jako hnutí zobrazoval všechno, co bylo aktuální a co se odehrávalo v tehdejším moderním světě. Pop-art je uměleckým stylem konzumu a populárních medií. Umělci vytvořili díla, která reagovala na reklamu, na kult fanouškovství populární hvězdy; dávala reakce na brutalitu některých vůdců, vznášela obvykle i banální věci na hladinu umění. Každý předmět se může stát kultovním, jestli se do toho zapojí komerční strategie. Buď to fast food od Claesa Oldenberga, plechovka se supem i banán od Andy Warhola, nebo dětská židle od Petera Murdoka.

Proto jsem uvažovala nad problémy, které pro současnou společnost jsou běžné a každodenní.

Jelikož jsem už měla předvolený materiál odkazující na takové pojmy jako šetření primárních surovin a používání odpadového materiálu, tak i hledání tématu v oblasti ekologických problémů a směr recyklace se vykrytalizoval dost přirozeně.

Recyklace je procesem zpracování odpadu, který je užitečný pro člověka tím, že s jeho pomocí se zbavujeme uložení odpadu na skládkách, čímž šetříme ekologii, zdroje a hlavně těžbu primárních surovin. Proto recyklace je aktuálním problémem v naší době, který neustále řeší vědci celého světa – snaží se najít optimální cestu pro zpracování odpadů.

„Míra recyklace odpadů se v České republice každoročně zvyšuje, míra třídění je v porovnání let 2000 a 2016 čtyřnásobná. Podle zjištění Eurostatu se Česká republika v celkové míře recyklace a využití obalových odpadů řadila v roce 2015 na šesté místo v Evropské unii. [2] V České republice se nachází přes 307 000 barevných nádob na

třídění, recyklovací místa jsou v 6 100 obcích, průměrná docházková vzdálenost k recyklační nádobě je necelých 100 metrů (2016).” *Wikipedia. Recyklace.[b.r.]In: cs.wikipedia.org [online].[17.4.2023] Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Recyklace.html>*

Převážně mě zaujala recyklace plastu jako celkového materiálu a také zpracování plastových solo jednotek, čímž jsou plastové sáčky, kelímky, láhve, jednorázové nádoby, příbory, a další příslušenství z plastu. Zaujalo mě toto téma, protože plastové výrobky z oblasti potravinářského průmyslu se vyrábějí v továrnách a jsou používány člověkem každodenně po celém světě. Samozřejmě nejčastější a nejdůležitější oblast pro použití jednorázového stolního nádobí a příborů je rychlé občerstvení nebo takzvaný fastfood.

„Fastfood - Rychlé občerstvení, druh veřejného stravování založený na rychlém výběru, prodeji a konzumaci stravy. Provozovny rychlého občerstvení dosahují zvýšené rychlosti obsluhy tím, že umožňují zákazníkům získání potravy s minimálním přerušením jiných činností (stravování při cestě do práce nebo z práce, nezřídka prodej přímo do auta) a zvýšené rychlosti konzumace tím, že úpravou jídla a jeho balením podporují konzumaci vestoje nebo za pohybu.“ *Wikipedia. Rychlé občerstvení.[b.r.]In: cs.wikipedia.org [online].[17.4.2023] Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Fast_food.html*

Moje téma jídla a fastfoodu bylo zvoleno, protože kultura stravování a konzumace potravin představuje sebereflexi na progres, na vědecké objevy, válčení a krize – na všechno, co se odehrává ve světě v určité době. Jídlo je součástí našich dějin. Kultura a náš způsob stravování je dobrým ukazatelem/indikátorem mnoha charakteristik moderního světa.

Pop-art od samého počátku svého rozkvětu byl odezvou na lidské požadavky jako zábava, chléb a různé zboží. Naznačoval, s jakou mocí a rychlostí lidstvo začalo

konzumovat produkt v širokém pojmu, a jak vznikla popularnost levných výrobků pro domácnost.

V zásadě pop-art je hnutí, které stvořilo širokou škálu věcí na takovou poptávku. Společnost chtěla jednoduchost, a tak při pomoci reklamy vznikl termín „massmarket“. Byly potřebné snadno vyměnitelné kusy nábytku. V umění došlo ke vzniku seriality - více opakované množství obrazů v jednom díle. Když se vrátíme do naší doby, uvidíme, že v dnešním světě se nic nezměnilo, také konzumujeme informace ve velkých objemech, existuje poptávka po levném nábytku i domácích spotřebičích a neustále se rozvíjí oblast rychlého občerstvení. Rozsáhlé požadavky se zmírnily, ale nabyly na nové síle.

Díky nejkratší době přípravy a rychlému doplnění energie je fastfood stále považován za absolutně špičkový a populární jev. A to je přesně to, co modernímu člověku, který nemá na nic čas, vyhovuje. Je potřeba mít v svůj lunch break. Rychlé, chutné a levné. A takové charakteristiky připomínají i rysy pop-artu. Například fastfood se stal částí pop-artu přes umělecká díla Claesa Oldendurga. A celý pop-art v jistém smyslu je fastfood. Ale nejen pro naše tělo, ale pro naši duši, myšlení a vědomí.

Mezi tím takový skvělý nápad jako rychlé občerstvení má však vážné doprovodné problémy, jako je poškození zdraví lidského těla - nadbytek kalorií a v důsledku toho obezita; velké množství plastového odpadu kvůli jeho aktivnímu využívání v této oblasti.

V dnešní době se už lidstvo zamýšlí nad řešením těchto vážných problémů a už teď pokrok, který nestojí na místě, nám pomáhá vylepšovat způsoby recyklace plastů, pomáhá při vynálezu a vývoji nových léků, a moderní člověk začíná měnit přístup ke každodennímu výběru věcí, mít vědomější volby a rozhodnutí. Dbát o svoje zdraví a o prostředí kolem nás.

3.2 Vývoj díla

Uvažovala jsem nad tím, že moje dílo by mělo mít nejen lákavý design, ale zároveň by bylo zajímavé svými možnostmi použití. Měla jsem představu, že bych chtěla navrhovat světelný zdroj, opět pracovat s osvětlením, s čímž jsem měla zkušenost z předešlého semestru. Při návrhu jsem se orientovala na to, aby můj výrobek nebyl přímým zdrojem světla, ale více působil jako náladové osvětlení.

První funkcí mého designu je, že objekt slouží zdrojem světla. Druhá funkce, která není tak přímá na první pohled a se spíše skrývá v myšlence, kterou chci donést do cílové skupiny přes použitý materiál v produktu, je popularizace recyklace. Ukázat lidem, že recyklační materiály mohou být nejen užitečné z praktického hlediska, ale i vypadat luxusně, lákavě a atraktivně.

Inspirovala jsem se neonovými nápisy, světelnými logy, nočním podsvícením velkých měst a měla jsem záměr přinést podobný styl a nádech i do své práce.

Znamé díla pop-artu a neo pop-artu jako Spoonbridge and Cherry od Claesa Oldenburga, Balloon Dog od Jeffa Koonse měli vplyv na mojí představu koncového produktu. . Chtěla jsem vložit do svého projektu nádech kýče*, protože kýč naznačuje to, jak nějaký objekt záměrně vyčnívá z kontextu okolí a je hodně „hlasitý“, zářivý, příliš velký, nadutý. Takové rysy pasují na moji ideu, kterou vkládám do projektu. Mým cílem bylo zakombinovat zářivý neon, jasné barvy i neobvyklý materiál do takového produktu, jakou je lampa, která je běžně používaná v interiéru. Zabalit náladové osvětlení do originálního designu.

3.3 Rešerše k materiálu

Při vytvoření klauzurní práce zimního semestru jsem primárně používala druhotný materiál.

Můj nápad byl směřován k takovým pojmům jako recyklační materiály, eco materiály a druhotné suroviny. V rámci těchto oblastí k rozpracování byly představeny takové materiály jako beton, plast, kov, stavební suť, sklo, suroviny, které se dají recyklovat. Takové materiály jsou používány po celém světě ve velkých množstvích každodenně. Nejvíce ze všech ostatních mě zaujalo sklo jako pro mě nový materiál, do té doby ještě neznámý a nevyzkoušený.

V návaznosti na můj předchozí projekt z minulého semestru bylo řešeno aplikovat recyklované sklo i ve stávajícím projektu; pokračovat na spolupráci se sklárnou, zdokonalovat materiál a výsledky. Toto rozhodnutí bylo učiněno proto, že takový materiál logicky doplňuje můj záměr a je v souladu se zvoleným tématem mého projektu.

Sklo jako surovina se dá používat mnohokrát. Vydrží velké množství cyklů zpracování bez vlivu na kvalitu koncového výsledku. Zaujal mě i proces recyklace, kterým sklo prochází:

„Pro relativně snadnou recyklaci skla je nutný jeden předpoklad.

Jednoduchost vstupní suroviny. Tedy vytríděného skla. Recyklát, tedy výsledek procesu recyklace skla, se používá jako přísada při výrobě skla nového. Použité sklo se k recyklaci dostává ze dvou zdrojů. Z našich domácností prostřednictvím bílých a zelených kontejnerů, popřípadě ze sběrných dvorů. Dalším dodavatelem skla je pak průmysl a stavební demolice.

**Kýč - (z německého Kitsch) je druh umění, které se snaží sentimentálně zapůsobit pomocí jednoduchých, přehnaných emocí. Ty se snaží prezentovat jako velkolepější, než ve skutečnosti jsou. Často je označován za nízké umění. Wikipedia. Kitsch.[b.r.]ln: cs.wikipedia.org [online].[17.4.2023] Dostupné z: <https://en.wikipedia.org/wiki/Kitsch.html>*

V neposlední řadě pak i sklářský průmysl samotný. Ten je schopen své vlastní zmetky zrecyklovat a znovu použít jako surovinu k výrobě. Autoskla se recyklují jiným způsobem než klasické sklo. Komplikovaně se recyklují předměty, u nichž je použito příměsí, popřípadě jiných materiálů, které jsou se sklem pevně spojeny. Naopak nejlepším sklem pro recyklaci je klasické tabulové sklo. A to proto, že je prosté příměsí. Komplikovaně se recyklují předměty, u nichž je použito příměsí, popřípadě jiných materiálů, které jsou se sklem pevně spojeny.

Základním předpokladem úspěšné recyklace skla je separace. Té pomáháme částečně i my tím, že čiré sklo vhazujeme do bílých kontejnerů a barevné a tabulové sklo do kontejnerů zelených. Nicméně k další separaci dochází na třídící lince zpracovatele, kde se skla dotřídí podle druhu, popřípadě se používají různé druhy vstupních separačních technologií. Například laserových separátorů, které dokáží rozlišit druhy skla s velmi vysokou přesností.

Dále je sklo nutné zbavit všech nečistot, popřípadě doplňkových materiálů - etiket, špuntů, ale i nečistot a zbytků obsahu. To však neznamená, že byste museli z obalů odstraňovat etikety a lahve dokonale vymývat vy. Bylo by to v podstatě zbytečné. Nechte to na zpracovatelích.

Následuje drcení na střepy o velikosti přibližně od 3 mm do 2,5 cm. Drcení podléhá přísným požadavkům norem. Vyjma povolených nečistot nesmí drcené sklo obsahovat žádný netavitelný materiál. Nečistoty se kromě ruční práce odstraňují i pomocí magnetických separátorů, někde laserových separátorů, či dokonce optických separátorů (ty třídí sklo podle barevnosti) a v neposlední řadě i prostým profukováním. Jednodruhovité střepy, které nám zbydou, jsou výsledkem základní části recyklačního procesu. Podle jednodruhovitosti získaných střepů se pak rozhodne o jejich dalším osudu.”

*TŘIDĚNÍODPADU.CZ. JAK SE RECYKLUJE SKLO.[b.r.]ln: trideniodpadu.cz
[online].[17.4.2023] Dostupné z:
<https://www.trideniodpadu.cz/jak-se-recykluje-sklo.html>*

Tak jednou z klíčových částí technické strany mého projektu se stal materiál.

3.4 Úvod

Před začátkem výroby v zimním semestru bylo osloveno několik skláren a na moji poptávku reagovala sklárna nacházející se v Novém Boru, která se jmenuje „Novotný Glass“. Spolupráce nad tvorbou bakalářské práce je taky realizována ve sklárně „Novotný Glass“. Komunikační proces probíhal prostřednictvím e-mailů a osobních setkání v dílně v Novém Boru.

„Novotný Glass Studio je malá rodinná sklárna nacházející se ve sklářském městě Nový Bor, 100 km severně od Prahy. Vybudoval ho světoznámý sklářský mistr Petr Novotný, když dle návrhu architekta Bořka Šípka přestavěl někdejší mateřskou školu na areál spojující přes skleněnou stěnu sklárnu s restaurací Hut' (dříve Restaurant Ajeto) a muzeem moderního skla. Pod studiem se dále nachází brusírna a dílny, kde vzniká sklářské nářadí značky Novotný. Součástí areálu je i sklářská galerie s prodejem užitkového i uměleckého skla.

Srdcem hutě je plynem vyhřívaná sklářská pec se 4 pánvemi. Na každé pracuje každý den od 7 do 17 hodin při teplotě cca 1 120 °C jedna „dílna“ složená z dvojice sklářů – mistra a pomahače. Každý vyrobený kus skla se musí vychladit, k tomu slouží stříbrné boxy okolo hutě, tzv. chladicí pece neboli tamprovny. Na konci směny (fajrum) se chladicí pece vypnou a teplota během noci postupně schází. Kdyby se sklo nechladilo, popraskalo by kvůli vnitřnímu pnutí. Večer a v noci se o pec stará tavič, který naloží pánve surovinou na další den. Nepoužíváme sklářský kmen (písek, soda, potaš a vápenec), ale tavíme k tomu určené skleněné pelety splňující normy pro označení křišťálové sklo, případně recyklujeme naše střepy. Při tavně stoupá teplota až k 1 400 °C.

Nejčastější produkcí poslední doby jsou repliky historického skla určené pro americký trh, často ale vyrábíme i součásti lustrů či různé užitkové sklo v menších sériích.“

NOVOTNÝ Glass. O studiu.[b.r.]ln: novotnyglass.cz [online].[17.4.2023] Dostupné z: <https://www.novotnyglass.cz/cs/studio.html>

Z informací o procesu recyklace skla jsem se dozvěděla o tom, že drť barevná a drť čirá se třídí zvlášť. Zaujala mě drť barevného skla a její následující využití.

Při první návštěvě sklárny jsem zjistila, že sklárna používá k výrobě svoje vlastní zbytky produktu spolu s primárními surovinami. (soubor č. 2)
Procento surového materiálu a zbytkového materiálu u jednotlivých produktů se může lišit. Průměrným číslem je 70/30 %* kde první číslo je podíl primární suroviny. Musím dodat, že tavící pece běží ve dne a v noci a není žádoucí jejich pozastavení z důvodu šetření energie a ztuhnutí sklářského kmenu. Nicméně sklárna může používat jenom zbytky čírého skla ve svých pecích, je to podmíněno tím, že v tavících pecích, kam se přidávají střepy, se vždy nachází tavená čirá směs, nebo tak zvaný sklářský kmen, ze kterého se ve sklárně primárně vyrábí produkty* [konkrétně odkazují na sklárnu, se kterou spolupracují „Novotný Glass“], a čirý kmen je základem u všech výrobků pocházejících ze sklárny. Protože při stálém přimíchávání barevných kusů do směsi v tavné peci může vznikat nepředvídatelný odstín koncového produktu, a to by mělo vliv na kvalitu výsledků; přineslo by škody a znamenalo by pozastavení výrobního procesu sklárny. Nakonec by vedlo k velkým ztrátám pro firmu. A to je nepřijatelné.

Z toho vzniká, že měsíčně ve sklárně zůstávají stovky kilogramů *[podle informace od sklárny „Novotný Glass“] barevné drtě, která nemá využití. Tak se vydefinoval materiál, který bych chtěla implementovat do produktu. Používám tento druhotný materiál, podobnou technologii i principy zpracování ve své bakalářské práci stejně jako v projektu zimního semestru. Tohle rozhodnutí odůvodňuji tím, že tento materiál už mám vyzkoušený, znám, jak se s ním pracuje, jaký může být výsledek a mám jistotu v kvalitě rezultátu.

Druh skla používaný v mém projektu je duté či obalové sklo, které se vyrábí ručním foukáním, foukáním do forem, případně lisováním.

Vyloženě pro můj produkt je procento druhotného materiálu zvýšeno. Takový efekt je dosažen nejen přidáním čirých střepů do tavící pece, ale i přímou aplikací roztavené směsi z barevných střepů na povrch produktu. Což je dosažení jednoho z cílů při výrobě mého produktu - aplikace druhotného materiálu; v poměru 60/40 %.*

*podle informací sklárny „Novotný Glass“

Rozhodla jsem se použít druhotný materiál ve svém projektu ještě kvůli tomu, že důležitou výhodou je ušetření primárních surovin, a tím výsledek snížených nákladů na výrobu a menší uhlíková stopa.

Tím pádem taková produkce, která je šetrnější k přírodě, by pomohla přilákat klíčovými designem k důležitému problému, obrátit se na ty, kteří se zajímají o pop-art a obecně o současné umění, a ve výsledku přispět k zájmu lidí o produkci vyrobenou z druhotného materiálu, což samozřejmě dodá dobrý pocit potěšení zákazníkům podílet se na recyklaci od zakoupení designového kusu. Taková kritéria tvoří cílovou skupinu mého produktu.

3.5 Skica

Hledala jsem objekt, který je symbolem nekonečné konzumace a zároveň by byl známý pro každého člověka.

Na začátku bylo mnou vybráno několik nápadů považovaných za nejvíce úspěšné. První návrhy a skici odkazovaly na potravinářství a konkrétně na sladkosti, bonbony, čokolády, cukroví atd. (soubor č. 3)

Hledala jsem populární produkt. Načrtla jsem tvar koblížku, s klasickým posypem v zářivých barvách. Dále jsem se ponořila do problému nezdravého jídla – fast foodu; tak postupně vznikaly nápady s hranolky, plastovými kelímky, koktejlovými brčky na pití. Přemýšlela jsem tak, že stále hledám objekt označující současný problém se zpracováním plastů, znečištění země a globální spotřebou potravin. Nakonec ze všech variant byla vybrána jedna, podle mého názoru, nejvíce odpovídající.

Plastové brčko jako symbol je bičem současné doby a odkazuje na světový ekologický problém. A jako objekt bezchybně zapadá do stylu pop-art.(soubor č. 4)

Na začátku jsem uvažovala nad výběrem formy slámky. Existuje několik variací brčka: spirálová forma, tlustá slámka bez kolínka i klasická forma brčka s kolínkem, která lze ohýbat pod různými úhly. Zvolila jsem poslední variantu, protože klasická forma brčka, na kterou jsou lidé zvyklí, bude snadno rozeznatelná nejvíce ze všech možných tvarů.

Z důvodu, že mnou zvolené brčko má kolínko, jsem chtěla zobrazit krásu ohbí a zdůraznit existenci harmoniky přes větší úhel zlomu.

Kvůli tomu, že jsem zvolila plastové brčko, klasická jeho představa s kolínkem mně přišla vhodná jako samotný objekt. Kromě toho, že jsem uvažovala nad prezentací solo objektu, ještě jsem představovala jeden kus v roli modulu, který by se následně dal složit do zajímavé figury, vytvořil by kompozici.(soubor č. 5)

Jinak další vývoj skicování formy, kterou jsem chtěla vyrábět, mě zavedl k myšlence o výrobě nějakého objektu, spojeného s mnou zvoleným tématem. Snažila jsem se především najít nějakou jednoduchou formu. Hledala jsem geometrický tvar, který zahrnuje do sebe úhly a přímé linie.

Intuitivně jsem vybírala něco spojeného z likvidace odpadu, značky a loga zelených společností, dbající o ekologii. Podmínkou ale bylo, aby zvolený obrázek byl

známý a nesl v sobě velmi rozpoznatelnou myšlenku pro široké publikum. Hledání tvaru mě zavedlo k piktogramu, který označuje recyklaci. Vypadá jako tři zacyklené šipky za sebou ve tvaru trojúhelníku. Zakulacené zlomy šipek pasují do tvaru kolínka u slámky.

„TROJÚHELNÍK S OBRYSOVÝMI ŠIPKAMI: Nejenže nám prozradí, že je obal možné recyklovat. Navíc nám říká, že tento obal už byl vyroben z recyklovaného materiálu.

Číslo a písmena pod tímto symbolem nám napoví, z jakého materiálu je obal vyroben. Při třídění se řídíme stejnými pravidly jako u trojúhelníku s plnými šipkami.

TROJÚHELNÍK S PLNÝMI ŠIPKAMI: Tento symbol říká, že je obal určen k recyklaci, a bývá doprovázen písemnými zkratkami a čísly. Základní znalost recyklačních značek je důležitá, protože tím ovlivňujeme, zda odpad budeme umět vytrídít do správného kontejneru na třídění odpadu.“

Samosebou.cz. Vše o recyklačních symbolech na obalech.[11.4.2018]ln: samosebou.cz [online].[17.4.2023] Dostupné z:

<https://www.samosebou.cz/2018/04/11/vse-o-recyklačních-symbolích-na-obalech/>

Mnou byly vyhotoveny prototypy několika prostorových kusů z papíru přiblížených ke skutečné velikosti. Chtěla jsem zkusit, jak se deformuje řasené kolínko a jaký je princip ohnutí materiálu v této části.

Před první návštěvou sklárny mnou bylo připraveno několik plochých výkresů z kartonu v měřítku 1:1. Kartonové výkresy mně pomohly upřesnit velikost a stupeň náklonu slámky. Tyto výkresy následně sloužily jako šablony při výrobě prvních zkouškových kusů díla ve sklárně.

První skici představovaly brčko uvedené ve dvou barevných variantách. Mléčná bílá jako podkladová barva i červené pruhy podél brčka, které by měly být vyrobeny z recyklační skleněné drti. (soubor č. 6)

Při následném vývoji, prvních zkouškách materiálu i konzultacích s vedoucí ateliéru a odborníků sklárny bylo rozhodnuto změnit barevné řešení v prospěch použití většího množství střepeň. Taková změna je odůvodněna tím, že takový kus je snadnější

vyrábět, a dalším plusem je použití většího množství recyklačního materiálu, což pozitivně ovlivňuje celkový produkt. Napodobení proužků bylo rozhodnuto docílit pomocí podsvícení.

3.6 Zkouškové kusy, technické charakteristiky

Realizace takto velkého výrobku je omezena rozměry chladicí pece. Maximální délka boxu je 57 cm, což mělo vliv na výrobu produktu. Při prvním pokusu ručního foukání se objevily další omezující faktory.

První zkouškový kus byl vyhotoven z čirého skla, byl vyroben, aby upřesnil měřítko hotového produktu a byly vidět rozměry skutečného produktu v prostoru. Následující kusy byly vyhotoveny s použitím pigmentu a druhotných střepů. Podle prvních návrhů byla ručně vyfouknuta mléčná bublina a na ní na povrch přidány pruhy. Pruhy červeného odstínu - roztavené střepy zbylé od nepovedené produkce sklárny.

Ruční foukání skleněného válce nedovoluje vytvoření gafre vlnitého tvaru uprostřed, proto byla získána jiná možnost napodobení tohoto tvaru - pomocí návínu doplňujícího skla jako spirály na místo vlnitého tvaru.

Ve spolupráci s odborníkem sklárny Ondřejem Novotným jsme hledali nejvhodnější technologie pro splnění všech podmínek zadaných mnou v návrhu. (soubor č. 7)

3.7 Technologie výroby

Na malou bublinu z čirého sklářského kmene (průměr 5 cm) se nalepuje pigment základní barvy, potom se nalepí malé množství čirého kmene; bublina se rozfouká a ručně se zdeformuje do oválu o průměru 10-15 cm při pomoci korkových lopatek. Na ni se nalepí už připravené a žhavé proužky vyrobené ze skleněné drtě [1]. Bublina se zaválcuje na kovovém stolku, a to pro dosažení jednorodého povrchu bez výstupků a reliéfu. Začíná se foukáním do polotvaru, aby přidal mu vytáhlou formu válce. Foukání, otáčení a ohřátí polotvaru se opakuje nejméně 10-12 krát, dokud se bublina nevytvaruje do symetrického válce.

3.7.1 Technologie přidávání střepů

[1. Na vedlejší tyči se nahutní malé množství podložkové barvy skla (červená) i obalí

se ve střepích zvolené barvy (oranžová).

Podložková barva (červený odstín) je také produktem odpadu / odštěpeného kusu od

zakoupeného lisovaného pigmentu, který se dodává do sklárny ve formě válečku. {fotka rozdíl}

Střepy se předem rozloží na přípravném kovovém stolku. Velikost střepů je lépe připravit do 5 cm. Bublina se točí na stolku a zachytává střepy z plochy; bublina se

ohřívá v peci pro lepší spojení; celý proces se opakuje 3 krát i více. Tak vzniká efekt

vrstvení.]

(soubor č. 8)

Zatím připravený a roztavený čirý sklářský kmen na tyči, spirálově se navine na už vytáhlý a upravený válec, tak vzniká napodobení gafre/nařasení ve zlomu brčka.

Poslední etapou je ohnutí celého válce a tvarování úhlu; dofouknutí a ohřátí.

Po skončení všech manipulací se výrobek nechává v takzvané chladící peci pro vystydnutí a tvrdnutí skla. Chladící pec je nastavena na 400 °C, což je mnohem méně než počet stupňů tavících pecí (1 000-12 000 °C).

V takovém úložném boxu výrobek zůstává uložen kolem 18-24 hodin pro rovnoměrné vystydnutí a pro zpevnění výztuže skla.

Dále se dá provádět následně manipulace jako oříznutí, broušení, pískování atd.

3.8 První zkouška barev a formy

První kus byl vyhotoven z průhledného skla. Takový pokus byl vytvořen kvůli tomu, abychom se dozvěděli, jaké maximální rozměry výrobku mohou existovat. Řešili jsme problém maximální délky vyfouknutého válce, který bez poškození a deformace se vejde do tavící pece. Ze zkoušky bylo stanoveno, že maximální délka ručně nafouklého válce je mezi 50-70 cm. Také musím upozornit na důležitý detail – v konečném produktu nemůžeme použít celou délku válce, z toho důvodu, že ručně foukaný válec ze strany píš'aly a ze strany volného kraje ubíhá a je ztenčený, z čehož vyplývá, že oba okraje mají být uříznuty na 10-15 cm z každé strany.

První pokus vyhotovení brčka s použitím mnou zvolených barev nebyl úspěšný.

Napodobení řasení na kolínku se nepovedlo v realitě tak, jak jsem si to představovala.

Poslední etapou je ohnutí celého válce a tvarování úhlu; dofouknutí a ohřátí. Chyba byla v tom, že spirálový návín měl málo cyklů, a tak vypadal prořídle; čiré vlákno připadalo příliš tenkou linkou, a tak vůbec nebylo čitelné oproti velkému měřítku hlavního válce. Za další chybu při prvním barevném pokusu lze považovat i stupeň úhlu, který není dostačující, což je důležitou věcí, protože bez toho identifikace celého objektu se stává obtížná. Chci také poznamenat, že i s výsledkem barevné palety jsem nebyla spokojena. Na první pohled červené proužky nepůsobily správně a kvůli tomu, že byly nanášeny na válec ručně, vytvářely křivé linky a mely ohnutý tvar, což neladí s představou klasického brčka. Bylo stanoveno opravit chyby při výrobě dalších kusů.

V následujících pokusech ručního foukání ve spolupráci s odborníkem sklárny jsme eliminovali návín skleněného vlákna po principu spirály i nahrazovali jej vláknem s tlustým průměrem nanášeného na válec kroužkovým způsobem. Takové řešení vyloučilo problém pravděpodobností vzhledu slámky, ale váhově ztěžoval konstrukce. Odstup mezi kroužky byl minimální. Další krok s ohnutím válce z kroužků ve výsledku byl neúspěšný, zalamování válce přirozeně se začínalo ohýbat od posledního kroužku a bylo skoro nemožné upřesnit polohu úhlu; část, která měla imitovat řasení, byla přetížena. V následujících pokusech se vyskytovaly nové chyby - nedostatečně velký průměr válce, deformace válce kvůli velké délce, deformace kroužků, křivé linky a další problematrické úkoly. Celkově byla ručně vyfouknuta 4 zkušební brčka.

Kvůli dlouhému tvaru základního válce se ruční foukání produktu bez chyb zdálo nemožné.

(soubor č. 9)

Následně bylo rozhodnuto objednat vyhotovení formy pro výrobu kvalitních kusů. Forma se připravovala na základě rozměru určených v návrhu a dodatečných výkresů upřesňující detaily důležité pro finální výsledek. Forma představuje dřevěný inverzivní otisk produktu skládající se přímo ze dvou kusů s kovovými úchyty.

Proces foukání do formy není moc odlišný od foukání brčka ručně. Technologie prvních kroků foukání připraveného polotvaru válce je vždy nezměněna. Technologie přidávání skleněné drtě zůstává nezměněna. Následující krok s návinem doplňujících vláken se vylučuje.

Na připravený polotvar válce s podložkovým odstínem se nalepují skleněné střepy. Druhotný materiál musí být připraven podle pokynu. Rozbité střepy od nepovedených výrobků sklárny musí být rozdrceny na menší kusy o rozměrech 1,7-2 cm, na začátku při pomoci kladívka, pak tlačáním kovové mísy. Střepy se vysypou na kovový stolec a začíná proces foukání. Bublina se vytahuje do požadované délky. Ohřátý polotvar válce, umeštuje se asistentem do dřevěné otevřené formy; forma se zavře a válec z konce pískaly se rozfoukne odborníkem sklárny. Takový způsob foukání do formy vždy vyžaduje účinnost dvou lidí. (soubor č. 10)

3.9 Hledání správné palety barev

Problém barevnosti vznikl proto, že z podmínek, ve kterých skleněný výrobek nabývá své tvrdost a ochlazuje se, je vidět výsledná barevnost produktu hned po ukončení procesu, ne představuje se možným. Při teplotách tavení na začátku a v průběhu formování je sklo žhavé a červené v nezávislosti na odstínu pigmentu, který je aplikován. Pak když teplota povrchu se snižuje, sklo začíná pomalu tmavnout. Když všechna manipulace je ukončena, výrobek musí proležet do vystydnutí 18-24 h v chladící peci. Takové nevyhnutelné podmínky dělají proces časově náročnějším. Také chci poznamenat, že jsme byli omezeni v množství materiálu (odpadková skleněná drť) jedné barevnosti, kvůli velkému množství kusů brček a jejich velkými rozměry.

3.10 Technická část

Mým záměrem bylo nasvítit objekt uvnitř za pomoci nějakého světelného zdroje. Chtěla jsem použít moderní technologie světelných led zdrojů. Výhodou led zdroje oproti klasickému podsvícení je šetření elektřiny. Mým výběrem se staly led pásy. Jsou ekonomické, jednoduché v použití, nevyžadují zvláštní servis, snadná instalace. Podsvícení uvnitř je vytvořeno za pomoci led pásků s rozptýlením světla v gumovém matném profilu.

Kotvení na zeď je řešeno za pomoci speciálního otvoru vyřízlého v těle skleněného brčka, za který celý produkt může být pověšen na šroub. (soubor č. 11)

4. Popis výsledného díla a jeho využití

Moje bakalářská práce představuje v sobě jeden kus osvětlení i kompozici světelných objektů. Kompozice je složena do figury trojúhelníku ze třech modulů. Modulem je skleněná závěsná lampa ve formě brčka na pití. Lampa má funkci interiérového náladového osvětlení. Kotvení na zeď je samostatné pro každý kus. Konečné varianty jednotlivých skleněných kusů jsou prezentovány v červeno-oranžové a žluté barvě.

Ve výsledku několika zkoušek barevných odstínů skla, mnou bylo rozhodnuto dosáhnout jednotné barevnosti skla na celém povrchu slámky. V procesu obalování polotvaru skleněné bubliny v barevných střepech se ve výsledku dosahuje zajímavého vzoru a textury materiálu. Nalepování drtě nikdy není stejné, proto se pokaždé vytvoří jedinečný vzhled.

Cílem bylo akcentovat na krásu a unikátnost recyklovaného materiálu, nechat ho hrát hlavní roli v plné míře i nezatěžovat přidáním barevných pruhů. Každý kus má svůj unikátní odstín a sytost. Nicméně podle návrhu proužky na každém brčku by se měly objevit. Tento detail jsem řešila za pomoci led pásků, které tvoří tento efekt. Barva led pásu je neutrální bílá. Každý led pásek je vložen do měkké čtvercové trubky. Průměr 15 mm. Gumová hadice je dost pružná i umožňuje vytvářet ohlé tvary. Je nalepena z vnitřní strany válce na nano lepenku. Led pásy v každém brčku jsou propojené mezi sebou spojovacími elementy i při pomoci stejných spojovacích elementů tvoří brčka kompozice napojené mezi sebou. Kabel vyvedený z jednoho konce válce vede k elektrickému zdroji. Napájení je umožněno za pomoci standardního eu adaptéru do zásuvky. Napájení je střídavým proudem.

Každý kus představuje skleněný válec ohlý v jednom místě na 30-40 stupňů. Prezentované kusy skla byly foukané ručně za pomoci dřevěné formy.

Materiál - recyklované obalové sklo.

Rozměr kolínka je 17 cm. Delší strana před kolínkem je 38-39 cm. Kratší strana je 27 cm. Průměr skleněného válce na obou koncích je 9 cm. Vnitřní podsvícení je provedeno pomocí led pásku. Uvnitř jsou 3 části led pásu červené barvy napodobující pruhy na brčku.

Kotvení každého kusu na zeď probíhá zvlášť. Kotvení ke zdi je řešeno jednoduchým způsobem. Výřez na korpusu skla je díra o průměru okolo 15 mm. Každé brčko obsahuje dvě díry k ukotvení. Otvor je olepen měkkou silikonovou lepenkou, aby snížil tlak na okraje otvoru od hřebíků nebo šroubů. Tloušťka skla je ~5 mm, dovoluje ukotvit objekty takovým způsobem bez poškození.

Hotový produkt je určen k vyvěšení v interiéru. Není vhodný pro vlhké pokoje a exteriér z důvodu elektrického zařízení, které produkt obsahuje. Při použití voděodolných led pásků se představuje možné použití i v exteriéru. Instalace nebo kotvení probíhá za pomoci speciálních otvorů v produktu a umožňuje jednoduchým zavěšením montovaní šroubů do zdí. V úvahu musí přijít i hmotnost produktu, a tak dbání o dostatečně silný šroub.

Celkové rozměry hotového kusu jsou 50 x 36 x 9 cm. Z toho důvodu, že každý kus byl foukán ručně, je možná odchylka v rozměrech v rozmezí 1-1,5 cm.

Přínos práce pro daný obor

Při zamyšlení o přínosu práce jsem uvažovala o tom že moje práce je významná pro obor designu z několika důvodů. Zprvé, použití recyklovaného skla je velmi aktuálním tématem v současné době, kdy se stále více lidí snaží snížit svůj ekologický otisk. Tím, že využívám tohoto materiálu, pomáhám snižovat množství odpadu, který by jinak skončil na skládkách.

Dále, recyklované sklo má zajímavé estetické vlastnosti, které lze využít v designu. Může mít různé barvy a textury, které mohou poskytnout unikátní vizuální efekty a vytvořit zajímavé a originální kousky.

Moje práce tedy nejenže pomáhá chránit životní prostředí, ale také přináší nové nápady a perspektivy v oblasti designu, které mohou inspirovat další tvůrce, nabízí potenciálním zájemcem podílet se na recyklačních produktech a .

5. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

5.1 Internetové zdroje:

designstory. (2012, October 25). *Интерьер в стиле поп-арт*. Designstory.ru.

Dostupné z: <http://www.designstory.ru/theme/view/3529>

NOVOTNÝ Glass. (n.d.). *O studiu*. Novotný Glass. Dostupné z:

<https://www.novotnyglass.cz/cs/studio>

PICTOCLUB. (2020, 10 15). *WHAT IS THE POP ART MOVEMENT?* pictoclub.com.

Dostupné z: <https://www.pictoclub.com/what-is-the-pop-art-movement/>

Rise Art. (n.d.). *What is Pop Art? A Guide to the Pop Art Movement*. Rise Art.

Dostupné z: <https://www.riseart.com/guide/2352/guide-to-pop-art>

Samosebou.cz. (2018, April 11). *Vše o recyklačních symbolech na obalech*.

samosebou.cz.

Dostupné z:

<https://www.samosebou.cz/2018/04/11/vse-o-recyklačních-symbollech-na-obalech/>

Tate. (n.d.). *Pop Art*. tate.org.uk. Dostupné z:

<https://www.tate.org.uk/art/art-terms/p/pop-art.html>

TŘÍDĚNÍODPADUCZ. (n.d.). *JAK SE RECYKLUJE SKLO | TŘÍDĚNÍODPADU.CZ*.

Třídění odpadu. Dostupné z:

<https://www.trideniodpadu.cz/jak-se-recykluje-sklo>

Wikipedia. (n.d.). *Kitsch*. Wikipedia. Dostupné z: <https://en.wikipedia.org/wiki/Kitsch>

Wikipedia. (n.d.). *Recyklace*. Wikipedia. Dostupné z:

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Recyklace>

Wikipedia. (n.d.). *Rychlé občerstvení*. Wikipedia. Dostupné z:

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Rychle-obcerstveni/>

6. RESUME

My task was to find a problem in contemporary society and present it through the prism of Pop-Art. Pop-Art is a style that includes everyday use items, mass market consumption, simple shapes, cheap things, disposable items, and it is easily recognizable among other art movements. Pop-Art reflected everything that was current and happening in the modern world at that time.

I chose to focus on ecological problems and recycling, particularly plastic as a material disposable tableware, and other plastic accessories used in the food industry. Fast food culture and its impact on modern society were also addressed. This highlights the role of art in reflecting on the consumption and mass production of goods and how it shapes our modern world.

I have decided to use secondary materials in my project, mainly because of the important advantage of saving primary resources, resulting in reduced production costs and a smaller carbon footprint. As a result, a more environmentally-friendly production can help me: attract people interested in pop art and contemporary art with a kitch design that draws attention to an important problem; and ultimately contribute to people's interest in products made from secondary materials, which of course gives customers a good feeling of participating in recycling from the purchase of a design piece. These criteria form the target audience for my product.

I chose plastic straw, as a symbol, that it is a scourge of modern times and refers to a global ecological problem. as object, they fit perfectly into the pop-art style.

The goal was to accentuate the beauty and uniqueness of recycled material.

Unique, interesting patterns and texture of the material appear during the process of wrapping the bubble glass in recycled colored shards. The pattern is never the same, hence creating unrepeatable shapes every time.

My bachelor work presents as one piece of wall lamp and composition of lighting objects. The composition consists of a triangle figure made of three modules. Each module is a glass hanging lamp in the form of a drinking straw, serving as interior mood lighting. The final versions of the individual glass pieces are presented in a red and yellow color.

The internal illumination is provided by a LED strip

Anchoring each piece to the wall is done separately. Each straw contains two holes for the attachment. The hole is covered with soft silicone tape to reduce pressure on the

edges of the hole from nails or screws. The thickness of the glass allows objects to be anchored without damage. The finished product is intended for indoor hanging.

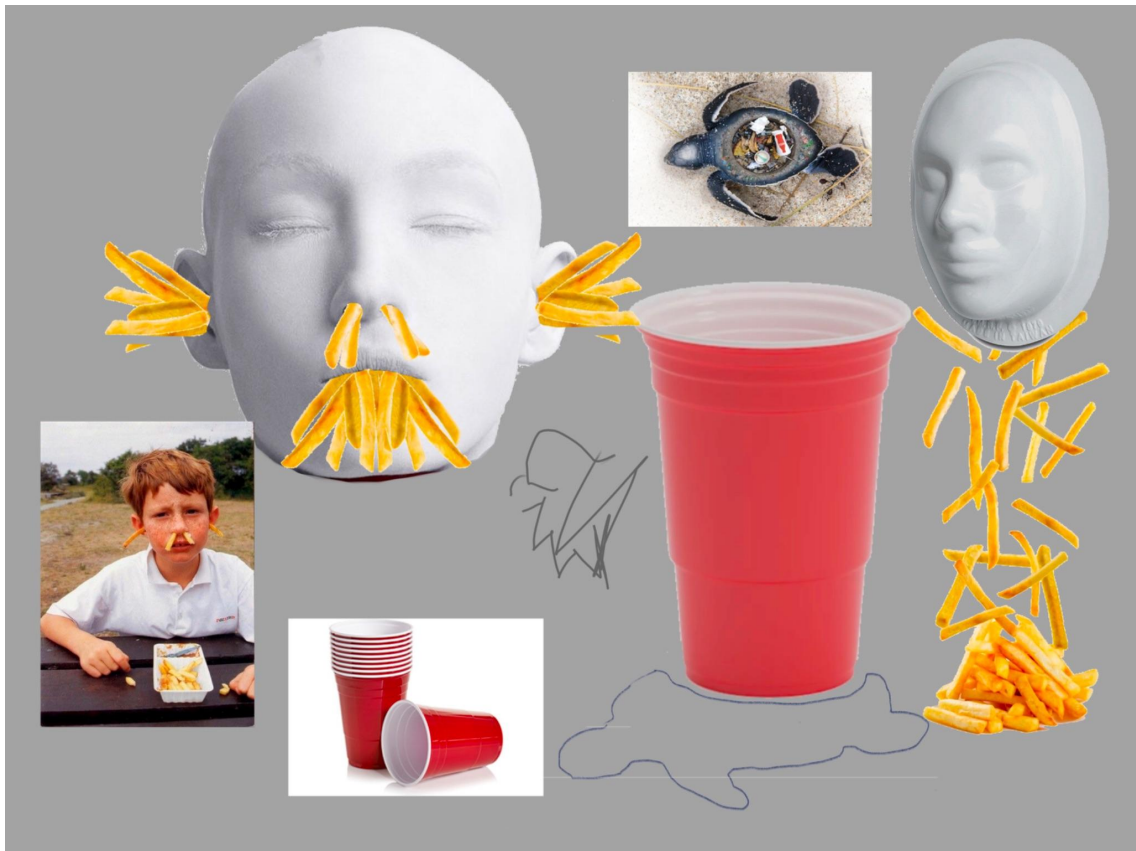
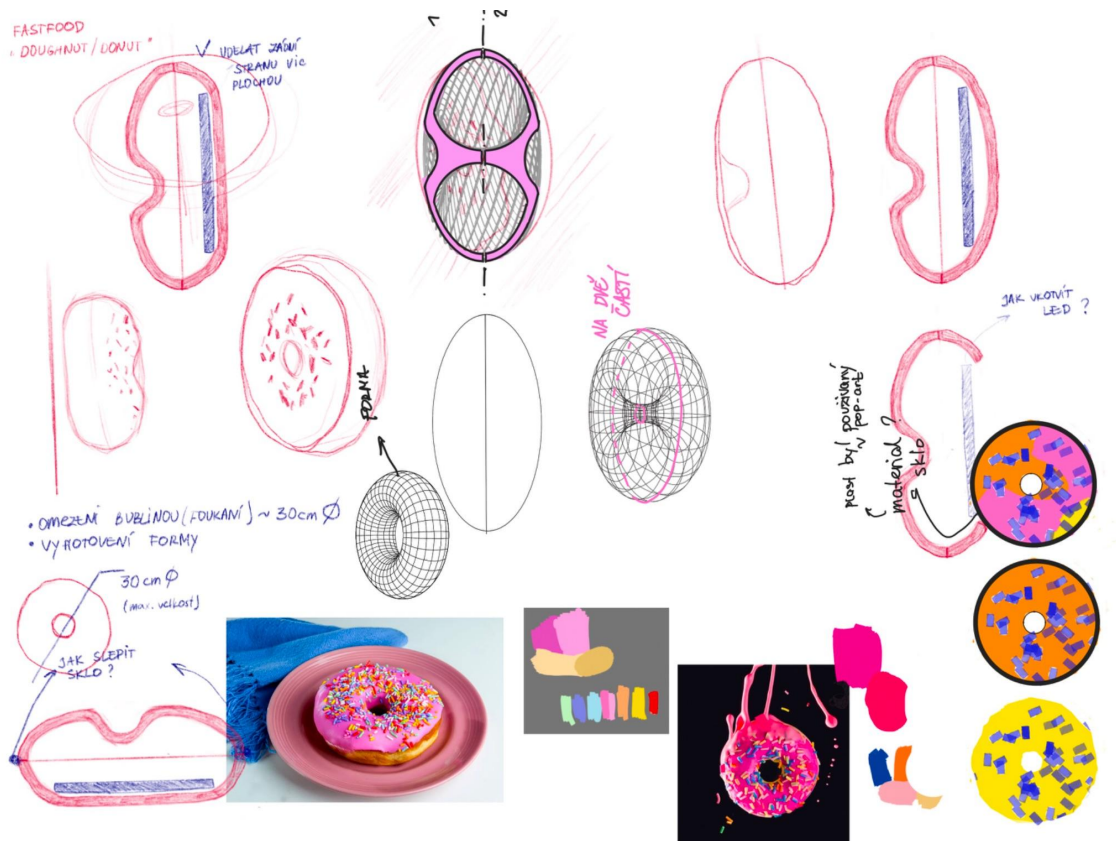

soubor č.1

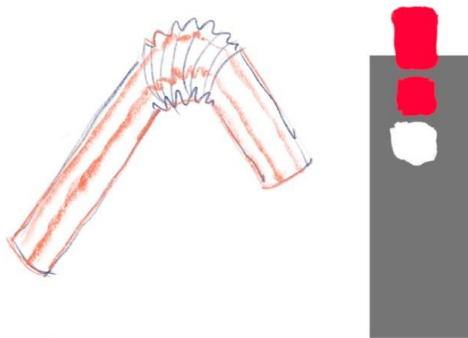
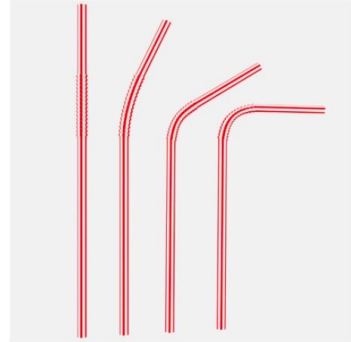
soubor č.2

soubor č.3

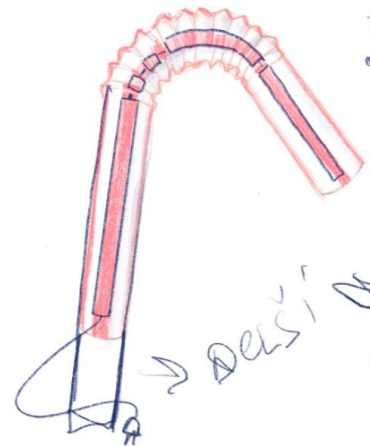
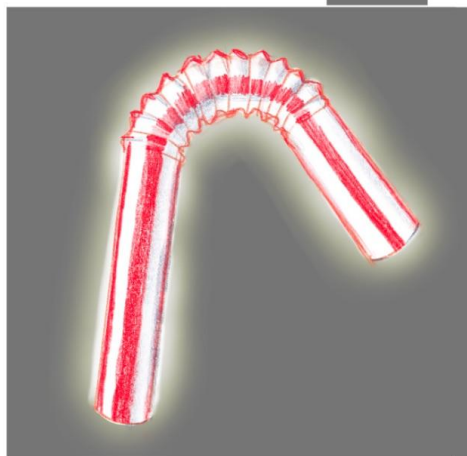
soubor č. 4

- PLINOS PRACE
- VIMELECEY STYL
- LITERATURA
- ODKAZY
- KREBY
- KONCEPT

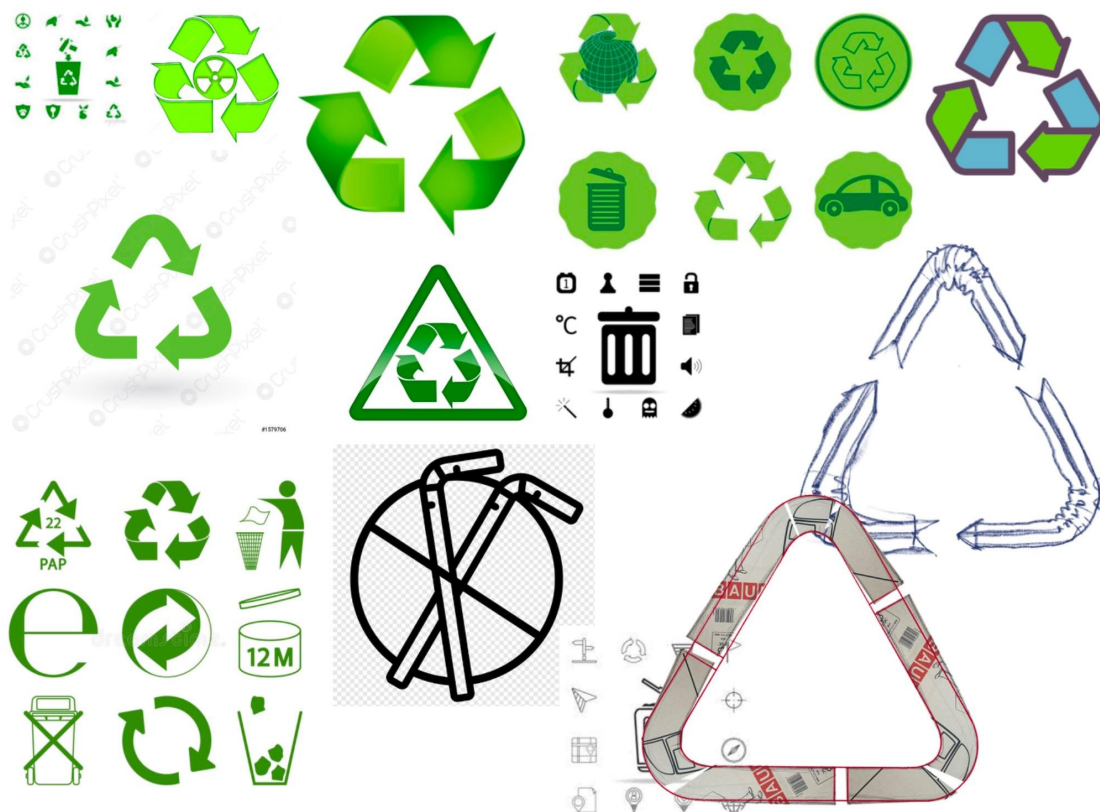
Ø 15 - 20

- 3. INZUŽIRANJE
- HRANILSKY
- DONUT

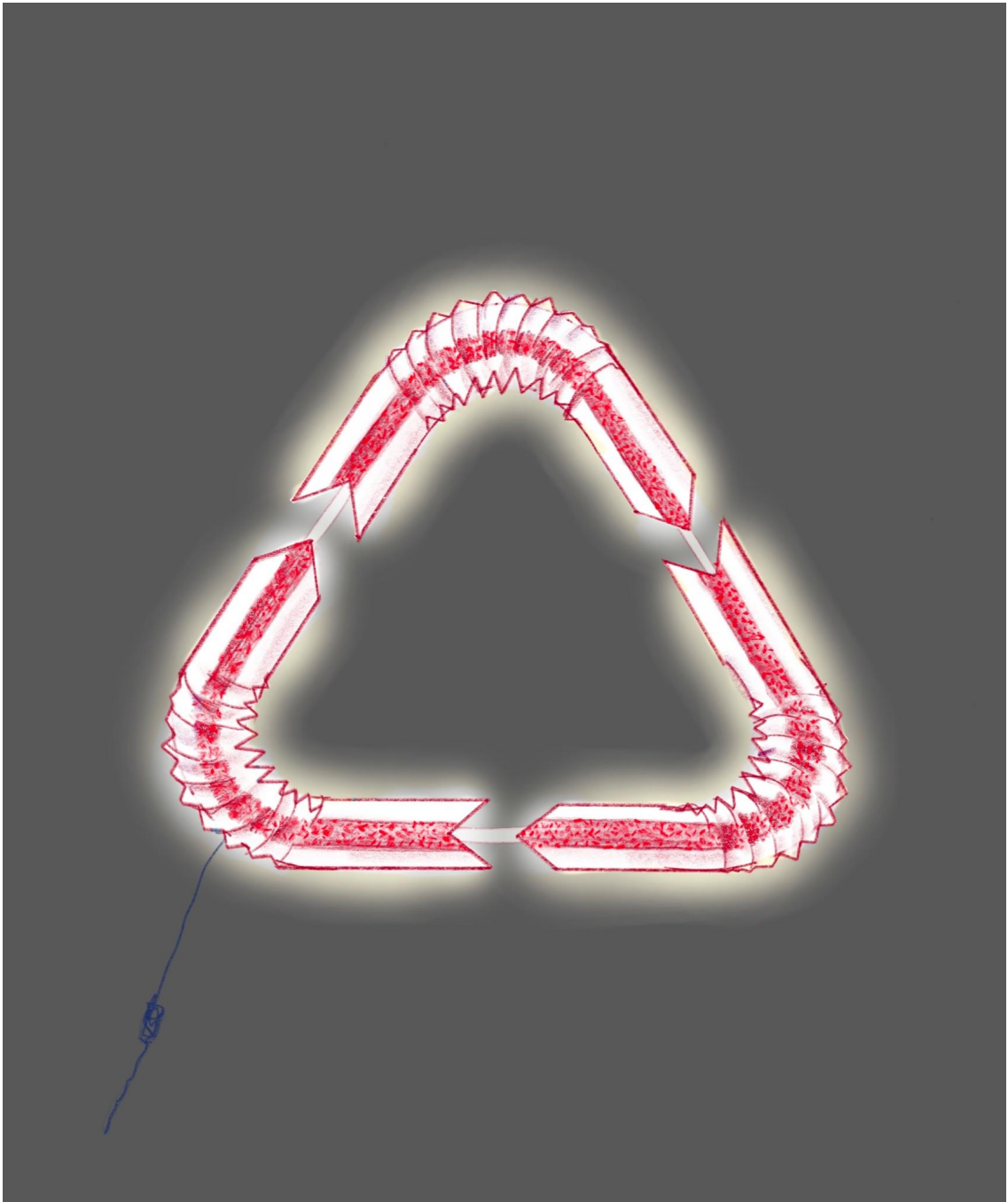

1. PRIPRAT
2. MODEL DO INTERIERU

soubor č. 5

soubor č. 6

soubor č. 7

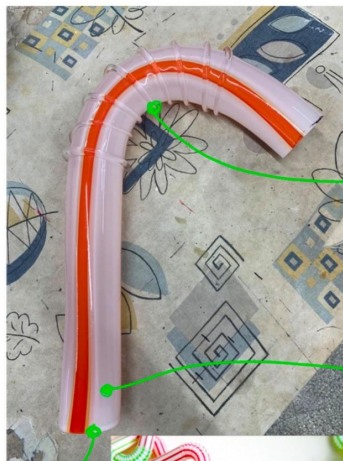
4. omezení rozměru pece
5 cm
delta.
+var - brčko - vábec rozloženy - omezení délky

→ uvažovat abych konec má být + 10-15 cm navíc z obou stran.

utery 21.03.

24.03.

→ ujetat bliz k sobe
X
✓

→ barevnost ?

nebo
vic proužku

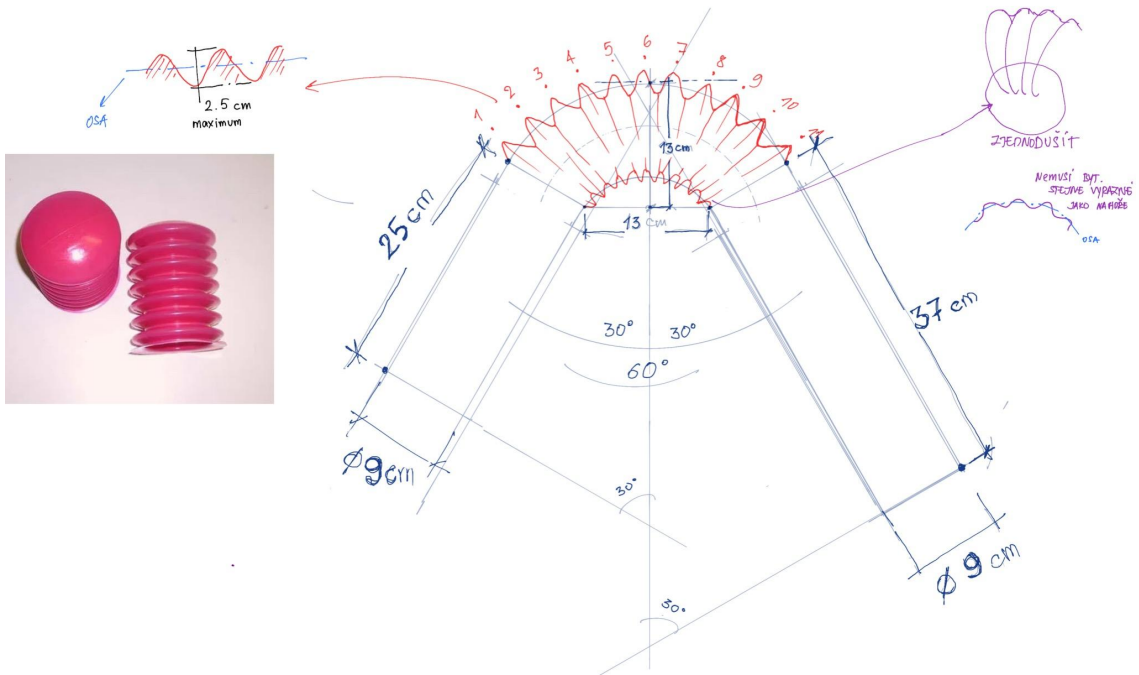
soubor č. 8

soubor č. 9

soubor č. 10

soubor č. 10

soubor č.11

